

ΜΕΛΕΤΗ

ΤΗΣ

ΚΟΙΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ.

ΜΕΛΕΤΗ Α΄.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

§ α. Πρὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους εἰς ἓν Ἐθνικὸν Πολίτευμα, ἡ Ἑλλάς, καθὼς ἐξισορεῖ ὁ Θουκυδίδης, (Συγ. α. § 6.) φαίνεται ὅτι ἦτον κατοικημένη ἀπὸ διάφορα πλήθη ἀνθρώπων ἀπολίτευτα, ἀνεξάρτητα, καὶ πολεμικά, τὰ ὅποια τὸ ἐν κατὰ τοῦ ἄλλου συνεχῶς ἐπερχόμενα διεμάχοντο μεταξὺ τῶν τῆν τοῦ τόπου κατοικήσιν. « Φαίνεται γὰρ, λέγει ὁ Ἱστορικός, » ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλὰ » μετανασάσεις τε οὔσαι τὰ πρότερα, καὶ ραδίως ἕκαστοι τῆν » ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπότινων αἰεὶ πλείονων. » Ἄλλ' οὐδ' αὐτὸ τὸ ὄνομα εἶχε κοινῶς ἡ Ἑλλάς, καθὼς ὁ αὐτὸς Συγγραφεὺς (αὐτόθι) μᾶς ἐρμηνεύει, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, ὄχι μόνον δὲν φαίνεται νὰ ἔκαμεν κανένα τι κίνημα

